

ment at kunne forhindre Teaterdriftens Ruin, om jeg saa maa sige, ved at gøre det muligt, at de færreste Selskaber spillede i Norge; ogsaa af den Grund har man forsøgt at hindre, at fremmede Selskaber kom ind. Men jeg billiger ikke den Maade at ræsonnere paa.

Jeg maa sige til den højtærede Justitsminister, at saa vidt jeg ved, er det frivilligt, at han er Justitsminister. Var han blevet tvunget til det, var Forholdet et andet, men saa vidt jeg ved, er det frivilligt og ikke mod hans Ønske eller Villie. Jeg har ikke haft det Indtryk, at den højtærede Minister sidder paa den Plads, han indtager, som en Martyr, og saa synes jeg ikke, der er nogen Grund til at have Medlidenhed med ham paa Grund af de Opgaver, han maa paatage sig som Justitsminister. Naar den højtærede Minister sagde, at den, der fik den Opgave at uddele Biografteaterbevillinger, vilde blive den mest upopulære Mand her i Landet og aldrig vilde blive valgt til Rigsdagen, kan jeg altsaa deraf slutte, at den højtærede Minister aldrig mere vil blive valgt til Rigsdagen, og det kan jeg ikke have noget imod, maa jeg sige. Hvad mig angaar, er jeg ikke valgt af den danske Befolkning, men af mit Parti som landstingsvalgt, og jeg tror nu, at hvis jeg ønskede det, skulde jeg nok blive valgt igen, selv om jeg skulde komme til at uddele Biografteaterbevillinger.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker det ærede 18de landstingsvalgte Medlem (Brandes) for hans Udtalelser om Forholdene i Norge. Jeg ser altsaa saaledes paa det, at der er ved at opstaa en Folkestemning i Norge, og at man dér netop vil gaa over til det System, vi har i Danmark. Vi maa jo begge være stolte over, at man vil overføre Lovgivningens Regler herfra.

Naar det ærede Medlem sagde, at han troede, det var frivilligt, jeg var Justitsminister, og at der derfor ingen Grund var til at have Medlidenhed med mig, er det absolut rigtigt. Jeg befinder mig godt, og jeg haaber, det ærede Medlem stadig vil hjælpe med til det. Men naar det ærede Medlem derefter kritiserer min forrige Udtalelse, forstaar jeg ham ikke, for han har jo netop gentagne Gange som Minister bedt om, at man vilde have lidt Medlidenhed med ham som Finansminister. Og jeg troede dog ogsaa, han sad frivilligt, at han maaske nok var lidt utilfreds med sine Kolleger, men i alt Fald sad frivilligt paa Taburetten. Naar det ærede Medlem gør gældende, at han er landstingsvalgt og som Følge deraf ikke kan

styrtes ved en Folkestemning, synes jeg ikke, hans Betragtning er rigtig. Landstingsvalgte Medlemmer bør dog først og fremmest nyde Folkets Tillid, ikke alene Landstingets.

Brandes: Den højtærede Justitsminister tager ganske fejl; jeg har aldrig, medens jeg var Finansminister, appelleret til nogen Medlidenhed hverken i dette høje Ting eller i Folketinget. Den højtærede Minister skal have megen Vanskelighed ved at paavise en saadan Udtalelse i, hvad jeg har sagt paa Rigsdagen. Den højtærede Minister siger atter, at en Folkestemning skulde kunne styrte en, der uddeler Biografteaterbevillinger. Mener den højtærede Justitsminister, som er saa glad for at være Justitsminister — hvad jeg ogsaa har set ham an for —, at han virkelig vil blive styrtet, naar han nu uddeler disse Bevillinger? Jeg tror dog ikke, naar jeg nu atter betragter ham, at han nærer en saadan Frygt, og jeg tror ydermere, at hvis han havde næret en saadan Frygt, vilde han nok have faaet Lovforslaget affattet noget anderledes.

Justitsministeren (Rytter): Naar jeg fremsatte min Formodning, var det, fordi jeg mente, at hvis jeg overdrog til det ærede Medlem at uddele Bevillinger, kunde det ærede Medlem ikke opveje den uvenlige Stemning, som derigennem vilde blive skabt, ved andre Gerninger, fordi han kun vilde faa med dette ene Forhold at gøre. Men Justitsministeren har jo med en hel Del andre Sager at gøre. Derved bliver det ham forhaabentlig muligt at fjerne den lidt uvenlige Stemning, der mulig bliver Følgen af denne Lovs Udførelse, ved andre gode Gerninger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. Chr. Møller: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.